

ZAHRANIČNÍ POLITIKA ČESKÉ REPUBLIKY

dokumenty

12/2006

MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ

PREZIDENT ČESKÉ REPUBLIKY

**ZDRAVICE PREZIDENTA ČR VÁCLAVA KLAUSE
U PŘÍLEŽITOSTI PŘISTOUPENÍ RUMUNSKA K EU
(5.12.2006)**

Vážení a milí rumunští přátelé,

jsem opravdu rád, že Vás mohu – alespoň touto formou – pozdravit u příležitosti přistoupení Vaší země k Evropské unii. Úspěšně jste ukončili složitá přístupová jednání a spolu se sousedním Bulharskem se stáváte další zemí, která dostala příležitost podílet se na integračním procesu v evropském prostoru.

Rozhodně Vám nechci udílet žádné rady. Nejen proto, že se Česká republika stala členem tohoto „mnohonárodního klubu“ teprve nedávno, ale především proto, že jistě sami nejlépe víte, co máte dělat, že jistě víte, co je pro Vaše národní zájmy to nejpodstatnější. Řeknu nyní jen to, co jsem jako prezident republiky řekl před necelými třemi roky svým spoluobčanům:

– dnem vstupu do Unie se pro Vás nic podstatného nezmění, protože většinu nutných reforem a přizpůsobení se normám Unie jste již museli učinit během přístupových jednání;

– Evropská unie skýtá svým členům nejen řadu výhod, ale staví je také před mnohé problémy. Obojí se tímto okamžikem stane součástí i Vašich životů.

Dovolte mi, abych Vám jménem svým i jménem celé české veřejnosti k Vašemu vstupu do Evropské unie poblahopřál a abych vyjádřil přesvědčení, že vynikající dvoustranné vztahy mezi našimi zeměmi budou tímto krokem ještě posíleny.

Václav Klaus

KPR

**PREZIDENT VÁCLAV KLAUS
BLAHOPŘÁL EKVÁDORSKÉMU PREZIDENTOVI
(6.12.2006)**

Prezident republiky Václav Klaus zaslal Rafaelu Correovi, prezidentu Ekvádorské republiky, blahopřejný telegram tohoto znění:

Vážený pane prezidente,

dovolte, abych Vám jménem svým i jménem občanů České republiky poblahopřál k Vašemu zvolení prezidentem Ekvádorské republiky.

Jsem přesvědčen, že vztahy mezi Ekvádorem a Českou republikou se budou k oboustrannému prospěchu i nadále úspěšně rozvíjet.

Přeji Vám pevné zdraví a mnoho úspěchů ve Vaší zodpovědné a náročné funkci.

S úctou

Václav Klaus

KPR

**PROJEV PREZIDENTA REPUBLIKY VÁCLAVA KLAUSE
U PŘÍLEŽITOSTI STÁTNÍ NÁVŠTĚVY NIGÉRIE
(7.12.2006)**

Vážený pane prezidente, vážené dámy, vážení pánové,

dovolte mi, abych Vám při této slavnostní příležitosti vyjádřil své poděkování za pozvání k návštěvě Vaší země a za velmi srdečné přijetí, kterého se mně a mé delegaci zde dostává.

Moje dnešní návštěva je vůbec první návštěvou prezidenta České republiky ve Vaší zemi a v subsaharské Africe vůbec. Jsem přesvědčen, že je správné, že svou africkou cestu zahajují právě v nejlidnatější zemi Afriky, v zemi, která je sama malým kontinentem, v zemi, která v sobě spojuje a sjednocuje řadu odlišností geografických, etnických, kulturních i náboženských a vytváří z nich nezaměnitelný celek. Myslím, že tuto jednotu v různosti (Unity in Diversity), typickou pro Vaši zemi, dnes symbolizuje i Vaše nové hlavní město Abuja, které jsme dnes měli příležitost alespoň krátce poznat.

Velmi dobře víme, že Vaše země byla kolébkou vyspělých civilizací, které významně obohatily světové kulturní dědictví. Památky islámské kultury v severních regionech Vaší země, stejně jako jorubské a beninské plastiky z bronzu a slonoviny na jihu patří k vrcholům afrického i světového umění. Koloniální období Vaší zemi bohužel nepřineslo pouze navázání nových kontaktů se zámořím, nové impulsy pro rozvoj a vytvoření společné identity. Bylo i obdobím obchodu s otroky, obdobím válek a utrpení, které postihlo mnoho generací Vašich předků.

Vážený pane prezidente, jsem velmi rád, že diplomatické vztahy mezi našimi zeměmi byly navázány velmi krátce po vyhlášení nezávislosti Nigérie v roce 1960 a že tento krok přispěl k rozšíření vzájemných hospodářských vztahů, jejichž počátky sahají již do meziválečného období. Dobře známe ohromný potenciál, kterým Vaše země disponuje, její velké přírodní bohatství, především ropy a plynu, a nesmírné lidské zdroje a jsme připraveni s Vámi v řadě oborů spolupracovat.

Česká republika prochází relativně velmi úspěšným obdobím svého rozvoje, je rychle rostoucí průmyslově vyspělou evropskou zemí, je členem Evropské unie a je stabilním hospodářským partnerem. České firmy tradičně disponují technicky vyspělými a spolehlivými technologiemi, s nimiž se úspěšně prosazují na nejnáročnějších světových trzích. Jsem přesvědčen, že mají co nabídnout i svým nigerijským partnerům. Chci Vás, vážený pane prezidente, informovat o tom, že mou delegaci doprovází i mise předních českých podnikatelů, a věřím, že jejich jednání s jejich nigerijskými protějšky budou představovat další významný impuls pro vzájemný obchod a investice. Máme zájem rozvíjet vzájemnou spolupráci i v oblasti kultury a školství, kde již také máme na co navazovat.

Vážený pane prezidente, oceňujeme úlohu, kterou Nigérie hraje na mezinárodní scéně především v úsilí o řešení řady tragických konfliktů a problémů na africkém kontinentě i v projektech hospodářské spolupráce afrických zemí. Věřím, že význam Vaší země v afrických záležitostech i na mezinárodní scéně dále poroste a chci Vás

ujistit, že Česká republika je připravena v bilaterálních vztazích i v rámci Evropské unie s Vámi všestranně spolupracovat.

Dovolte mi, vážený pane prezidente, abych proto pozvedl číši a připil na šťastnou budoucnost a úspěšný rozvoj Nigerijské federativní republiky, na přátelství lidu obou našich zemí, na zdraví Vás a Vašich blízkých.

Václav Klaus

Prezidentský palác, Abuja

KPR

**PREZIDENT REPUBLIKY VÁCLAV KLAUS
POBLAHOPŘÁL PREZIDENTOVI BOLÍVAROVSKÉ REPUBLIKY VENEZUELA
(8.12.2006)**

Prezident republiky Václav Klaus zaslal Hugo Chávezovi, prezidentovi Bolívarovské republiky Venezuela blahopřejný telegram tohoto znění:

Vážený pane prezidente,

dovolte, abych Vám jménem svým i jménem občanů České republiky poblahopřál k Vašemu zvolení prezidentem Bolívarovské republiky Venezuela.

Věřím, že se vztahy mezi Venezuelou a Českou republikou budou k oboustrannému prospěchu úspěšně rozvíjet.

Přeji Vám pevné zdraví a mnoho úspěchů ve Vaší funkci.

S úctou

Václav Klaus

KPR

**PREZIDENT REPUBLIKY VÁCLAV KLAUS
ZASLAL TELEGRAM LECHOVI KACZYŃSKÉMU
(13.12.2006)**

Prezident republiky Václav Klaus zaslal polskému prezidentovi Lechovi Kaczyńskému telegram tohoto znění:

Vážený pane prezidente,

ač na cestě v daleké Africe, i zde jsem si dnes připomenul smutné výročí 25 let od vyhlášení stanného práva v Polsku.

Dobře si pamatuji, jak jsem v té době fandil hnutí proti tehdejšímu režimu ve Vaší vlasti a jak mě proto zasáhlo násilné dočasné potlačení tehdejších nadějných změn. Víím však, že právě události před 25 lety v Polsku přispěly k totální diskreditaci komunistického režimu nejen u Vás a tím přispěly i k jeho pozdějšímu zhroucení.

Dovolte, abych tímto uctil památku obětí výjimečného stavu v Polsku a vyjádřil svůj obdiv všem, kdo se nedali zastrašit a donesli ideály tehdejší opozice až do dnešních svobodných časů.

S ujištěním osobní přízně

Václav Klaus

KPR

**PREZIDENT REPUBLIKY VÁCLAV KLAUS
ZASLAL SOUSTRASNÝ TELEGRAM
PREZIDENTOVI NIGÉRIE
(27.12.2006)**

Prezident republiky Václav Klaus zaslal nigerijskému prezidentovi Olusegunovi Obasanjovi soustrasný telegram tohoto znění:

Vážený pane prezidente,

hluboce mě zasáhla zpráva o explozi ropovodu, ke které došlo během vánočních svátků v Lagosu. Je velkou tragédií, že si tato exploze vyžádala kromě hmotných škod i tak velké ztráty na životech.

V tomto čase, který trávíme se svými blízkými a kdy cítíme především sounáležitost jeden k druhému, si připomínám také svou nedávnou návštěvu v Nigérii a mimořádně přátelské přijetí, kterého se nám od Vás a všech lidí ve Vaší zemi dostalo.

Dovolte, abych jménem svým i jménem občanů České republiky vyjádřil Vám a Vaším prostřednictvím rodinám obětí svou soustrast. Víím, že za těchto smutných okolností slova zmohou jen velmi málo, ale chci Vás ujistit o tom, že s Vámi hluboce soucítím.

Václav Klaus

KPR

**PREZIDENT REPUBLIKY VÁCLAV KLAUS
ZASLAL SOUSTRASNÝ TELEGRAM
ELIZABETH FORDOVÉ
(27.12.2006)**

Prezident republiky Václav Klaus zaslal Elizabeth Fordové soustrasný telegram tohoto znění:

Vážená paní Fordová,

s hlubokým zármutkem jsem přijal zprávu o tom, že nás Gerald Ford opustil. V této těžké chvíli chci Vám a Vaší rodině vyjádřit svou soustrast.

Vážím si toho, že jsem měl možnost Vašeho manžela osobně poznat a obzvlášť rád vzpomínám na hezké setkání s Vámi oběma ve Vašem domě v Beaver Creeku. S Geraldem Fordem jsem se setkal při mnohých příležitostech, ze všech amerických prezidentů jsem jej vídal snad nejčastěji a nebylo to náhodou. Sdílel jsem mnoho jeho politických postojů, byl velmi přátelský, pozorný, trpělivý a vždy mi měl co zajímavého říci.

Gerald Ford byl výjimečný politik. Oceňoval jsem jeho otevřenost a optimismus. Převzal prezidentskou funkci v těžkých dobách a dokázal nejen „ošetřit zranění národa“, jak citoval Lincolna v roce 1974, ale povedlo se mu je vyléčit, nehledě na to, jak bolestivý a dlouhý se tento proces zdál být. Gerald Ford započal práci, v níž pokračoval Ronald Reagan. Tato práce byla zásadní pro svobodu v mé zemi a pro pád železné opony v Evropě. Tato práce byla zásadní pro to, že Česká republika a Spojené státy americké dnes sdílejí tytéž hodnoty, jsou partneři a spojenci.

Dovolte mi vyjádřit Vám a celé Vaší rodině mou hlubokou soustrast. Váš manžel mi bude scházet, avšak vždy bude patřit mezi ty, které mám rád a které obdivuji.

S pozdravem

Václav Klaus

KPR

**PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA**

**VYSTOUPENÍ POSLANCE JANA HAMÁČKA (ČSSD),
PŘEDSEDY ZAHRANIČNÍHO VÝBORU PS P ČR,
V ROZPRAVĚ O MOŽNOSTI ZŘÍZENÍ VOJENSKÉ ZÁKLADNY USA V ČR
(1.12.2006)**

Dne 1. 12. 2006 projednávala Poslanecká sněmovna P ČR informaci vlády o stavu a průběhu vyjednávání mezi Českou republikou a USA o možnosti zřízení vojenské základny USA na území České republiky. Poslanec Jan Hamáček, předseda Zahraničního výboru PS P ČR (ČSSD) se přihlásil do obecné rozpravy:

Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové,

vývoj v posledním období nepřinesl žádná fakta, v jejichž světle by bylo nutno, nebo dokonce možno měnit dosavadní stanovisko sociální demokracie. Jak všichni víte, toto stanovisko je k danému problému odmítavé. Pokud by se americká strana s žádostí o umístění základny na nás obrátila, pak by sociální demokraté požadovali, aby mohli občané rozhodnout v referendu. Já bych řekl, že dokonce výsledky nedávných voleb do Kongresu, tedy do Sněmovny reprezentantů a části Senátu, a konkrétně významné posílení demokratické strany správnost našeho dosavadního postoje jenom potvrzují.

Demokraté a jejich čelní odborníci mají nemalé pochybnosti o funkčnosti celého systému a také o jeho finančních souvislostech. Oni nevyklučují jeho rozmístění v budoucnu, ale je pravděpodobné, že s rozmístěním systému nebudou spěchat. Klíčoví politici demokratické strany, například senátor Carl Levin, volají po důkladném vyhodnocení operační způsobilosti tohoto systému a po vyhodnocení také účelnosti finančních prostředků, které jsou na vývoj tohoto systému vynakládány.

Dnes se zdá zřejmé, že do konce roku nepadne žádné rozhodnutí ze strany USA o žádosti o umístění takového systému v Evropě. Já nevidím tedy důvod pro případné pokračování byť i technických jednání se Spojenými státy a vycházím z informací, které máme, a vycházím také z vystoupení pana ministra, že naše ministerstvo zahraničí ani ministerstvo obrany v tomto směru žádná jednání nevedou. Pokud by se ale ukázalo, že je tomu jinak, tak by bylo na místě požadovat od ministra zahraničí a ministra obrany vysvětlení, proč tak činí a na jakém základě tak postupují.

Já bych se možná na tomto místě otázal pana ministra, zda je pravda, že před čtrnácti dny proběhlo jednání mezi velvyslancem Kolářem a zástupci State Departmentu, kde obsahem jednání bylo i plánování dalšího postupu zejména v té oblasti propagace systému mezi opinion lídry v České republice. Poprosil bych jej, jestli by se k tomu mohl vyjádřit.

Já v této chvíli nemám detailní informace o tom, s jakým výsledkem summit NATO projednal otázku protiraketové obrany, a očekávám, že informace co nejdříve dostaneme z ministerstva zahraničí a z ministerstva obrany. Nechci spekulovat na základě toho, co jsem našel v médiích, kde se říká, že summit dospěl k závěru, že protiraketová obrana NATO jako alianční projekt je technicky proveditelná a že se nyní bude pracovat na analýze politických a vojenských důsledků takového protiraketového systému.

PS P ČR

**VYSTOUPENÍ POSLANCE O. LIŠKY (STRANA ZELENÝCH),
PŘEDSEDY EVROPSKÉHO VÝBORU PS P ČR,
V ROZPRAVĚ O MOŽNOSTI ZŘÍZENÍ VOJENSKÉ ZÁKLADNY USA V ČR
(1.12.2006)**

Dne 1. 12. projednávala Poslanecká sněmovna informaci vlády o stavu a průběhu vyjednávání mezi Českou republikou a USA o možnosti zřízení vojenské základny USA na území České republiky. V rozpravě vystoupil poslanec Ondřej Liška (Strana zelených), předseda Výboru pro evropské záležitosti PS P ČR:

Dobrý den. Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, já bych tady jenom chtěl zmínit několik poznámek.

Za prvé informovanost. Informovanost z našeho hlediska si myslíme, že nebyla dostatečná. Tu lze samozřejmě dohnat různými statěmi, informačními materiály z vlády. Nicméně ta informace byla po větší stránce technická. My se můžeme bavit o těch technických parametrech takové obrany, ale to, co zůstává viset ve vzduchu, a to, co je to nejdůležitější, to je politická stránka této věci.

Zde si musíme připomenout několik věcí. Za prvé. Ačkoliv nás náš zastupitelský úřad ve Spojených státech informoval o tom, že ani v případě, že se změní výrazně složení amerických institucí v poměru republikánů a demokratů, nemůžeme očekávat to, že by se názor, konsensus americké politiky v této věci změnil, není to pravda. Vynakládání prostředků z amerického rozpočtu na tento projekt kritizovali i někteří republikánští senátoři. Tomuto se věnuje i řada uznávaných think tanků ve Spojených státech, které toto dlouhodobě kritizují jako neefektivní, nevhodný způsob, jak zabránit tomuto vojenskému nebezpečí.

Z našeho hlediska je samozřejmě mnohem důležitější to, jaký vztah tento projekt má k naší kolektivní bezpečnosti z hlediska Evropy. To je vážná věc. Je zajímavé, že američtí generálové v rozhovorech pro evropská média opakovaně zdůrazňují, že v případě například Polska, které bude souhlasit eventuálně s umístěním této základny, nabízejí více než exkluzivní vztahy, co se týče obrany a vojenské spolupráce, i v oblasti, která tuto spolupráci přesahuje, právě Polsku.

Tady za tím musíme slyšet signál, který by měly slyšet všechny členské země Evropské unie. Přece víme, že NATO v současné době, ačkoliv má několik zahraničních misí, ačkoliv její orgány reprezentace fungují, tak NATO přesto ztrácí na jakémsi směřování, na jakési strategické perspektivě, co a jakou úlohu má v budoucnu plnit. O tomto jasná shoda nepanuje a nemyslím si, že ani tento summit v Rize dá odpověď na tuto otázku.

Samozřejmě zde existují také snahy o to, aby Evropa posílila svoje kapacity v oblasti bezpečnostní spolupráce. A právě zde je nutné vidět kontext umístění základny na českém nebo polském území. Přece Spojené státy, a není to vůbec otázka nějakých spekulací, nýbrž oficiálních prohlášení, i prohlášení v kuloárech americké politiky, že je to snaha získat loajálního člena, loajální zemi z těch nových členských zemí právě v Evropské unii pro svoje záměry, pro svoji politiku, pro podporu svojí zahraniční a bezpečnostní politiky. Toto samo o sobě nemusí být samozřejmě špatné. My přece jsme spojenci v rámci NATO. My máme svoje závazky, a proto by argument, že by takovéto základny neměly v žádném případě být umístěny na našem území, nejsou

platné. My máme samozřejmě podíl na naší kolektivní bezpečnosti, máme svoje závazky ke svým spojencům. Proto i my na sebe musíme brát určitou část ohrožení, tak jak to takováto kolektivní bezpečnost samozřejmě vyžaduje.

Otázkou je ale to, jaký důsledek bude mít tento náš krok pro budování kolektivní bezpečnosti právě na té evropské úrovni, popřípadě na úrovni NATO. Samozřejmě jestřábi v této Sněmovně si o organizacích jako OSN či Evropská unie v oblasti bezpečnosti nemyslí příliš, ale to přece není důvodem pro to, abychom se nesnažili zvyšovat kapacitu evropské kolektivní bezpečnosti, stejně tak NATO.

Tohle je debata, která nás čeká. Česká nás i debata na to, jaký smysl má naše mise v Afghánistánu i v dalších zemích společně pod pláštěm NATO; zatímco třeba naše mise v bývalé Jugoslávii má úspěchy, má svůj smysl a je téměř příkladná, v Afghánistánu o tom můžeme pochybovat. Zde je přece i otázkou to, jestli dosavadní přístup k Afghánistánu ještě něco může přinést, nebo ne.

A tohle je všechno balíček otázek, kterým scházejí odpovědi. Toto je debata, která se u nás nekoná, kde se vede debata o tom, jestli máme uspořádat k této otázce referendum, či nikoliv. Ale přece pokud čteme správně ústavu, tak o pobytu cizích vojsk na našem území přece rozhoduje Sněmovna. Je tady, pokud vím, 106 hlasů, které by hlasovaly proti umístění takové základny. Jsou to komunisté, je to sociální demokracie a jsou to zelení. My přece tuhle pravomoc máme. Takže ve chvíli, kdy tato nabídka přijde, my jako reprezentanti budeme moci tuto nabídku přijmout, ale také odmítnout.

Já jsem pro to, abychom ji odmítli, a to nikoliv proto, že nechceme mít podíl na kolektivní bezpečnosti, nýbrž že tento druh projektu, který je nám nabízen, k této kolektivní bezpečnosti přispívá mnohem méně, než by tomu bylo v případě spolupráce v rámci NATO či posílené spolupráce v rámci EU.

A poslední věc, kterou bych chtěl říci na konec, je to, že tady často zaznívá, i v médiích, i v tomto domě, že by se to mělo stát, tento projekt by se měl stát páteří toho budoucího systému, ke kterému se NATO buď přidá, nebo ho bude integrovat. Není to pravda. Říkám to ještě jednou. Není to pravda. Bylo mi to potvrzeno i od oficiálních představitelů State Departmentu Spojených států amerických. Tento systém, tento projekt není v současné době součástí úvah o společné protiraketové obraně v rámci NATO, ani se neuvažuje o tom, že by se v budoucnu měl stát. To znamená NATO a tento projekt jsou dva naprosto odlišné projekty a takto je nutno o nich uvažovat. Proto jsme proti němu a preferujeme kolektivní bezpečnost na bázi NATO.

Děkuji.

PS P ČR

**PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
SENÁT**

**SENÁT VYZVAL LIBYJSKÝ ZÁKONODÁRNÝ SBOR,
ABY ZRUŠIL ROZSUDEK SMRTI NAD ZDRAVOTNÍKY
(20.12.2006)**

Senát Parlamentu ČR na své schůzi přijal deklaraci, ve které konstatuje, že:

1. je spolu s celou světovou veřejností hluboce znepokojen výrokem libyjského soudu ze dne 19. 12. 2006 odsuzujícím k trestu smrti pět bulharských zdravotních sester a palestinského lékaře, kteří byli obviněni ze záměrného šíření HIV;
2. konstatuje, že spáchání trestného činu nebylo soudem dokázáno a odborné posudky mezinárodně uznávaných odborníků na problematiku HIV nebyly vzaty v úvahu;
3. apeluje na zákonodárny sbor Libye, aby zajistil plné respektování všech práv odsouzených;
4. žádá zákonodárny sbor Libye, aby prozkoumal všechny možnosti, které by s ohledem k výše uvedeným skutečnostem vedly k okamžitému zrušení rozsudku a propuštění všech bulharských zdravotních sester a palestinského lékaře;
5. připomíná, že trvání na rozsudku by poškodilo pověst Libye ve světě a způsobilo její mezinárodní izolaci.

Senát

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

**PROJEV PŘEDSEDY VLÁDY ČR MIRKA TOPOLÁNKA
K PŘÍSLUŠNÍKŮM KONTINGENTU SPECIÁLNÍCH SIL
U PŘÍLEŽITOSTI NÁVRATU Z OPERACE „ENDURING FREEDOM“
NA ÚZEMÍ AFGHÁNISTÁNU V PROSTĚJOVĚ
(1.12.2006)**

Vojáci,

budu stručný. Budu stručný nikoli jen proto, že si to žádá vojenská strohost. Budu stručný i proto, že úspěch si na rozdíl od neúspěchu neřádá dlouhé zdůvodňování a vysvětlování.

Vy jste na své misi uspěli, splnili jste povinnost, vrátili jste se do vlasti se štítem. A vrátili jste se všichni v pořádku! To je dobře. I když mnoho o vás psát nebudou. Rozhodně ne tolik, jako kdybyste neuspěli. To by byly zpráv plné obrazovky a plné noviny. Relativně málo informací je tak důkazem, že všechno funguje, jak má. To jistě ocení vaše rodiny. Ale vy byste měli vědět, že kromě vašich blízkých jsou zde i ti, kteří vám ten úkol dali a kteří na váš návrat také čekali.

Chci vám za to vše, za vaše nasazení, za nesmírné riziko a tvrdou dřinu říci jedno prosté slovo: Děkuji. Děkuji vám, že udržujete při životě legionářskou tradici. Tradici, která stála u zrodu našeho moderního státu. Děkuji vám, že svými vlastními životy obhajujete právo tohoto státu na další existenci. Že dáváte našim slovům o svobodě, demokracii, zodpovědnosti, solidaritě, závazcích, náplň a smysl.

V našem světě jsme si už odvykli, že svobodu si musí člověk zasloužit. Že není svobody bez boje. Děkuji vám, že vy jste na to nezapomněli. Jste naší nadějí. Jste naší nadějí na budoucnost bez krvavých válek na našem území, ale jste také nadějí pro globální bezpečnost. Ano, v Afghánistánu se bojuje i za Prahu. To říká vše. Na závěr už jen pár slov: Děláte svou práci dobře, jsem na vás hrdý.

Úřad vlády ČR

**PROHLÁŠENÍ PŘEDSEDY VLÁDY ČR MIRKA TOPOLÁNKA
A MINISTRA VNITRA ČR IVANA LANGERA
ROZŠÍŘENÍ SCHENGENU JE NEJVÝZNAMNĚJŠÍM ROZHODNUTÍM
OD VSTUPU ČR DO EU
(6.12.2006)**

Včerejší den znamená historický zlom v postavení naší země v rámci Evropské unie. Rozhodnutí rozšířit Schengenský prostor již na Silvestra 2007 zásadním způsobem zrovnoprávňuje tzv. nové a staré země EU.

Od tohoto data budou moci občané devíti nových členských zemí EU včetně České republiky překračovat hranice dalších členských států Schengenu kdekoli a kdykoli bez cestovních dokladů. Přestanou tak být, alespoň v této oblasti, občany EU druhé kategorie.

Zrušení vnitřních hranic EU je naplněním myšlenky evropské integrace v její původní podobě: ve smyslu rovnosti práv, nikoli ve smyslu unifikace povinností. Právě prosazování takové integrace Unie, která znamená dokončení liberalizace, plné uplatňování čtyř základních svobod EU a zrovnoprávnění všech členských států, je základem evropské politiky české vlády.

Česká republika od počátku trvala na tom, že rozšíření Schengenu je třeba provést v původním termínu, na konci roku 2007. V době nástupu této vlády však reálně hrozilo, že kvůli technickým potížím se zaváděním nového Schengenského informačního systému (SIS II) bude datum rozšíření odloženo až na rok 2010, či dokonce na neurčito.

Vláda vyvinula maximální odborné i diplomatické úsilí, aby tento nepříznivý vývoj zvrátila. Je to poprvé od našeho vstupu do EU v roce 2004, kdy se České republice podařilo prosadit a obhájit vlastní vážné téma a trpělivým vyjednáváním dosáhnout změny postoje Evropské unie. Svědčí to o emancipaci ČR v rámci EU. A také o správnosti politiky nové vlády založené na sladování národního zájmu se zájmy ostatních členských zemí a se základními hodnotami EU.

Tři měsíce po nástupu nové administrativy se tak ukazuje, že ČR již není jen pasivním hráčem na evropské šachovnici, ale dokáže úspěšně prosazovat oprávněné zájmy svých občanů, získávat spojence a stát se „tvůrcem hry“. Přičemž výsledkem je jednoznačné posílení Evropské unie, která opět učinila další významný krok na cestě k opravdové jednotě.

Považujeme to za povzbuzení ke stejně aktivnímu přístupu v dalších oblastech evropské politiky, ať už bude u moci jakákoli vláda. Úspěch při rozšiřování Schengenského prostoru není totiž pouze úspěchem tohoto kabinetu a České republiky, ale především myšlenky evropské integrace založené na rovných právech všech zemí.

Mirek Topolánek
předseda vlády ČR

Ivan Langer
ministr vnitra ČR

Úřad vlády ČR

**TISKOVÝ BRIEFING PŘEDSEDY VLÁDY ČR MIRKA TOPOLÁNKA
A MINISTRA VNITRA ČR IVANA LANGERA
K ROZŠÍŘENÍ SCHENGENSKÉHO PROSTORU
(6.12.2006)**

Martin Schmarcz, ředitel tiskového odboru: Dobrý den, dámy a pánové, já vás vítám na briefingu na Úřadu vlády, který se týká zásadního rozhodnutí rozšíření Schengenského prostoru. Základní informace jste dostali sice již včera, ale vzhledem k tomu, že tento den je skutečně velice významný nejen v životě EU, ale také, co se týká České republiky. Premiér Mirek Topolánek a ministr vnitra Ivan Langer vám ještě poskytnou další informace. Nyní prosím o úvodní slovo premiéra Mirka Topolánka.

Mirek Topolánek, předseda vlády ČR: Ještě jednou dobrý den. Myslím, že by se slušelo v úvodu říci, že po vstupu do EU je rozšíření Schengenského prostoru i o Českou republiku od 1. 1. 2008 nejvýznamnějším historickým milníkem po listopadu 1989. Vstupem do Schengenského prostoru přestanou být čeští občané, i po formální stránce, v této oblasti občany druhé kategorie. Od Silvestra 2007, a o něco později na letištích, pro ně nebudou platit žádná omezení pohybu. Chtěl bych zdůraznit, že jde o jednoznačný úspěch evropské politiky nové vlády, jejímž základním pilířem je zrovnoprávnění nových zemí se starými. Nebylo to zadarmo. Když tato vláda v září nastupovala, reálně hrozilo, že vstup do Schengenského prostoru se odloží až na léta 2010 a v kuloárech se spekovalo až o termínu 2012. Díky úsilí české vlády se podařilo ukázat, že problém s rozšířením není na straně nových zemí, ale spočívá v technických obtížích se zaváděním nového Schengenského informačního systému SIS. Tak se podařilo nakonec odvrátit hrozbu, že s rozšířením Schengenu se bude čekat až na SIS II., a nakonec byl přijat kompromisní portugalský návrh, tzv. SIS I. for all. Úspěch je dán kombinací důsledného postoje při jednáních v rámci EU, zejména aktivního přístupu ministra vnitra a informatiky Ivana Langera, a já bych mu chtěl takto veřejně poděkovat, a diplomatické aktivity v rámci Vísegrádské čtyřky. Ministr vnitra zřídil speciální tým a vyčlenil potřebné prostředky s maximálním úsilím dotáhnout rozšíření Schengenského prostoru do zdárného konce. Ukázalo se, že pokud jsme aktivním, nikoliv pasivním hráčem na evropské šachovnici, tak dokážeme úspěšně prosazovat zájmy českých občanů, získávat spojence a stávat se spolutvůrci hry. Takto aktivně míní vláda postupovat i v dalších oblastech.

Martin Schmarcz, ředitel tiskového odboru: A nyní prosím o úvodní slovo pana ministra vnitra Ivana Langera.

Ivan Langer, ministr vnitra a informatiky: Když nastupovala tato vláda do svých funkcí, reálně hrozilo, že spadne druhá železná opona. Bylo to v závěru srpna, kdy nám a dalším novým členským zemím bylo sděleno, že vstup do Schengenského prostoru se odkládá prakticky na neurčito, a že tedy bude i nadále existovat dělení na členské země první a členské země druhé kategorie, že i občané těchto zemí se budou dělit na občany první a druhé kategorie. Já chci z tohoto místa poděkovat panu premiérovi, protože ten stanovil řešení toho problému. A vstup do Schengenského prostoru jako jednu ze základních zahraničně-politických priorit této vlády, a díky jeho jasnému zadání, díky tomu, že jsme na to zareagovali okamžitě na ministerstvu vnitra, díky tomu, že byl vytvořen speciální tým, že jsme koncentrovali lidi, peníze, změnili organizaci, díky tomu, že jsme velmi dobře spolupracovali s ministerstvem zahraničních věcí a s naším zastoupením v Bruselu, díky tomu, že

jsme dokázali velmi efektivně koordinovat naši zahraniční politiku a jednání jak s novými, tak i se starými členskými zeměmi, bylo tohoto historického úspěchu dosaženo. Včerejší rozhodnutí znamená, že na Silvestra příštího roku budeme moci překročit pozemní hranice ČR bez pohraničních kontrol, že nejpozději v březnu budou ukončeny a zrušeny kontroly na letištích v rámci tzv. vzdušné kontroly vnějších hranic EU. Jak řekl pan premiér, není to zadarmo. Veškeré náklady, které jsou spojené s tímto vstupem, odhadujeme zhruba na 200 milionů Kč. To není málo a může se to na první pohled, na první poslech zdát hodně, ale ve svém důsledku naše iniciativa a naše tvrdá práce znamená nejen konkrétní prospěch pro občany, a ten dobrý vnitřní pocit, že jsme plnohodnotným občanem EU, ale znamená to úsporu i ekonomickou a lidskou pro resort ministerstva vnitra, neboť náklady zhruba 200 milionů Kč jsou na základě našich kalkulací zhruba polovičními náklady, srovnáme-li to s dalším odkladem Schengenského prostoru a se všemi věcmi, které bychom museli v důsledku toho odkladu i nadále realizovat. Pro Českou republiku a pro občany v oblasti vnitřní bezpečnosti je to také důležité rozhodnutí v tom smyslu, že Policie ČR bude schopna od Nového roku 2008 vyčlenit zhruba 600 policistů z tzv. pohraniční a cizinecké policie na plnění úkolů v oblasti vnitřní bezpečnosti. Znamená to tedy, že 600 policistů posílí existující útvary a jsem přesvědčen o tom, že je to krok, který významným způsobem přispěje ke zlepšení bezpečnostní situace v ČR. Znovu tedy říkám, je to historický krok, je to krok, kterým jsme odvrátili, z mého pohledu, pád druhé železné opony dělící Evropu na dvě části. Je to krok, který jsme si museli velmi tvrdě odpracovat, a já jsem velmi rád, že se nám to díky společnému úsilí a díky jasnému tlaku ze strany premiéra, podařilo.

Martin Schmarcz, ředitel tiskového odboru: Dámy a pánové, nyní je prostor pro vaše dotazy. Bára Dytková, Rádio Impuls.

Barbara Dytková, Rádio Impuls: Dobrý den. Já bych se chtěla zeptat, na co je těch 200 milionů Kč? A další otázka, co se stane s těmi všemi budovami na hraničních přechodech?

Ivan Langer, ministr vnitra a informatiky: Některé budovy zůstanou a budou dále užívány, některé, podle mého hlubokého přesvědčení, musí být zbourány a některé bych nechal jako připomenutí toho, že Evropa kdysi byla rozdělená, i po vstupu ČR, na dvě části. Velmi rád bych si prožil možnost tak, jako se kdysi stříhaly ostnaté dráty, které dělily západní a východní Evropu, kdybychom společně mohli odmontovávat závory na hraničních přechodech. Pokud jde o těch 200 milionů Kč, to jsou investice, které jsou spojeny s technologií, kterou musíme sdílet. Výhoda celého projektu je, že byl postaven na národní bázi, že díky portugalské iniciativě, a dokonce si myslím, že portugalský ministr vnitra by si zasloužil vyznamenání České republiky za svůj přístup, díky tomu, že přebíráme jejich národní program, my ho musíme upravit do podoby pro nás použitelné, musíme zajistit technologie, a to stojí peníze, na realizaci sběru těch dat, vyhodnocování práce s těmi daty, na spojení na centrální registr, který je ve Francii, na bezpečnostní zajištění. A současně také ty finanční prostředky jsou určeny na školení lidí, kteří s tímto systémem, a v rámci nových pravidel, budou pracovat. Ono součástí oněch evaluací a vyhodnocování toho, zda ta, či ona členská země splňuje ona kritéria, je také hodnocení kvality lidí a jejich připravenosti, a jejich schopnosti pracovat v nových podmínkách. A třetí okruh je investice do režimových opatření na letištích, protože vstupem do Schengenu Česká republika, pokud se to podaří také našim sousedům, bude mít pouze vzdušnou vnější hranici, a bude muset splňovat ta velmi přísná bezpečnostní kritéria na všech letištích, která mají statut mezinárodního letiště, a která budou vnější hranicí Schengenského prostoru. Ale znova říkám, těch 200 milionů Kč, podle našich

kalkulací, je zhruba polovina toho, co bychom museli, tak jako tak, investovat v přípravě na SIS II., a ta příprava by mohla trvat, jak už zde bylo zmíněno, tři, čtyři roky a ty peníze by byly zbytečně vynaloženy.

Martin Schmarcz, ředitel tiskového odboru: Dámy a pánové, jsou nějaké další dotazy?

Redaktorka, Rádio ARD: Dobrý den. Jak se cítí Česko připraveno na vstup do Schengenu a jaká opatření jsou dokonce roku ještě nutná provést, a zda očekáváte případné problémy?

Ivan Langer, ministr vnitra a informatiky: Nevím, jak se cítí ČR, ale já se cítím velmi dobře, protože to skutečně považuji za velký úspěch, který byl velmi tvrdě odpracován. ČR, tak jako všechny nové členské země, je průběžně hodnocena, zda splňuje všechny podmínky stanovené pro vstup do Schengenského prostoru. V průběhu první poloviny příštího roku proběhnou konečné evaluace, konečná vyhodnocení, a v tuto chvíli se budou týkat v ČR pouze těch mezinárodních letišť. V tuto chvíli nemáme žádné vážné výhrady ze strany členských zemí, které by zpochybňovaly připravenost ČR, a já jsem přesvědčen, že jsme odvedli „good job“, že jsme odvedli dobrou práci, a že ČR v tomto smyslu je jedním z nejlépe připravených nových členských států EU.

Martin Schmarcz, ředitel tiskového odboru: Ještě máme čas maximálně na dva dotazy, jestli nějaké jsou.

Nikola Bojčev, Frekvence 1: Otázka na pana premiéra. Pane premiére, s čím jdete na dnešní pracovní oběd s panem prezidentem?

Mirek Topolánek, předseda vlády ČR: Vyhrál jsem sázku. Jako vždycky s pocitem zodpovědnosti, s pokorou a se zcela jasně připravenou pozicí.

Nikola Bojčev, Frekvence 1: A ještě druhý dotaz. Kdy předáte svým partnerům, případně vládě, ten návrh programu?

Mirek Topolánek, předseda vlády ČR: Návrh programu v této chvíli je kompletován, spíše graficky. Na dnešním jednání toho programového týmu všech zúčastněných stran bude samozřejmě diskutován.

Martin Schmarcz, ředitel tiskového odboru: Dámy a pánové, já vám děkuji za pozornost.

Úřad vlády ČR

**VYJÁDŘENÍ MINISTRA PRŮMYSLU A OBCHODU MARTINA ŘÍMANA
K REZOLUCI NÁRODNÍ RADY
PARLAMENTU RAKOUSKÉ REPUBLIKY
(14.12.2006)**

Ministr průmyslu a obchodu Martin Říman reagoval na rezoluci ke kolaudaci jaderné elektrárny Temelín, kterou dnes schválila rakouská Národní rada. Ministr vyjádřil nad přijetím rezoluce vážné znepokojení.

"Česká republika dohodu z Melku plní. Tento v historii bezprecedentní závazek vznikl jako výraz dobré vůle vést s rakouskou stranou dialog o jaderné elektrárně Temelín. Pokud bude tento dialog narušen žalobou rakouské vlády, ke které dnes vyzval rakouský Parlament, budeme reálně uvažovat o přerušení nadstandardní komunikace, kterou doposud Česká republika v otázce Temelína s Rakouskem vedla," uvedl k přijaté rezoluci ministr Martin Říman. "Podobné usnesení doposud rakouský Parlament nepřijal kvůli žádné ze třidvaceti jaderných elektráren, které jsou v provozu v sousedních státech. Temelín prověřovala řada mezinárodních expertních týmů a výsledky kontrol nepotvrdily argumentaci rakouských odpůrců," dodal ministr Říman.

MPO

**MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH
VĚCÍ**

**PROJEV MINISTRA ZAHRANIČÍ ČR ALEXANDRA VONDŘY
NA MINISTERSKÉ RADĚ OBSE
V BRUSELU
(4.12.2006)**

Mr. Chairman, Dear Colleagues,

First, I wish to express my appreciation to the Belgian hosts for the hospitality and effective organization of this Ministerial Council Meeting.

We fully subscribed to the statement of Finland on behalf of the European Union. Beyond it, I will add our national views on the issues of particular importance for us.

We are taking stock of what the process of the strengthening of OSCE has yielded to date. In doing so we should be honest with ourselves: the results are modest in scope and content and the continuation of the process may become self-defeating and unproductive.

Last year has witnessed an intensified cooperation of the OSCE with other international organizations, most notably with those based in Vienna - United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC) and International Atomic Energy Agency (IAEA) – on issues like organized crime, drugs, terrorism and nuclear proliferation. It ought to be admitted that in all of those areas the OSCE can only play a subsidiary role and serve merely as a political springboard for possibly taking the work forward elsewhere. Let me be candid – the ensuing consequence is that **we slide into losing sight of, or yet worse, keen interest in those issues that used to be pre-eminently dealt with by the OSCE and its forerunner**. It remains to be seen whether this arguably circumstances-induced policy shift can keep generating an OSCE's added value for cooperative security in Euro-Atlantic and Euro-Asian space.

This is a fundamental question for the future of OSCE. Yet we did not seem to have arrived at a common perception of **what is to be our common purpose and responsibility** accomplished through this Organization in a **post** post-Cold War era. Unless and until we re-unite around values and principles enshrined in all landmark documents adopted throughout the 1990-ties, the OSCE's comprehensive security concept with the human dimension in its centre will further erode and its contribution to cooperative security will make no difference. The history and legacy of this Organization bind us to reverse this tendency.

We greatly value enormous contributions to stability and security throughout the OSCE region by OSCE autonomous institutions and field operations. In many ways, they epitomize what OSCE is today all about and assist us in implementing our commitments. **They are irreplaceable and indispensable instruments to foster democratization processes, to deepen respect for human rights and fundamental freedoms, to prevent conflicts and crises, to promote economic and judicial reforms and much more. There is no need to substantially alter their respective *modus operandi*** as they faithfully stick to the mandates we had empowered them with.

This, too, applies to ODIHR whose report mandated last year is under our scrutiny today. Rarely before have we been presented with a report of comparable

importance and grasp for the OSCE. **A strong political message emanating from it confirms what we heard already last year from the Panel of Eminent Persons: the most important step towards a stronger and more relevant OSCE is a firm recommitment to standards and political commitments our leaders have signed up to since 1975.** This must be a central element of any structural response to the report. In our eyes, **there exists no national middle way, shortcut or by-pass in implementing** what we all freely entered into with a view to building **a free and democratic society in our countries.**

There is no substitution in OSCE area for free, fair and transparent election and ODIHR did an excellent job to monitor them in the past. It should remain in Warsaw and stay independent in its future work so. Let me mention just one example why this mission is so important.

Political and social developments in Belarus have unveiled a reckless disregard by the political leadership of that country for this ultimate goal. Blatant violations of human rights and fundamental freedoms were widespread prior to, in the course of, and in the aftermath of the 19 March presidential elections. **The efforts of the European Union, the United States and many other countries to engage Belarus on promotion of democratic development have been in vain.** The only totalitarian regime in Europe of the 21 century degrades all we have collectively achieved since the fall of the Iron Curtain. Yet again, we call on the Government of Belarus to respect democratic values, the rule of law and human rights in the interest of its own people.

The public in many OSCE countries has long associated this Organization with fruitless search of peaceful solutions to protracted conflicts in Georgia and Moldova, impeding their political and economic transition needed to advance their declared objective of Euro-Atlantic integration. Not only has progress been stalled and elusive again this year, but there have been **worrisome developments that further lowered our confidence in the effectiveness of the current negotiation and peacekeeping formats and good faith of some parties involved in them.** The full respect for territorial integrity and sovereignty must remain the only basis to proceed from. The completion of Istanbul commitments of the Russian Federation would boost confidence as well as pave the way for the Adapted CFE Treaty to enter into force without further delay.

Let me conclude by wishing every success to our Spanish colleagues during their Chairmanship in 2007.

MZV ČR

**ČLÁNEK MINISTRA ZAHRANIČÍ ČR ALEXANDRA VONDŘY
V HOSPODÁŘSKÝCH NOVINÁCH
EVROPA A JEJÍ TURECKÝ PROBLÉM
(11.12.2006)**

Evropská unie v posledních letech jako by ztratila dech. Po krachu ratifikace ústavní smlouvy se zabývá bolestnou sebereflexí a s lednovým rozšířením o Bulharsko a Rumunsko se množí hlasy, že dalším čekatelům je třeba nadlouho přivřít dveře. Pryč jsou časy evropské euforie. Mnozí argumentují tím, že unie by měla definitivně vymezit své hranice, mluví se o její omezené absorpční kapacitě. Taktické a vnitropolitické ohledy převažují nad strategickými prioritami.

Evropskou únavu lze dobře ilustrovat na případu Turecka. Tato země klepe na dveře Evropy již více než čtyřicet let. Trpělivě dosud stála v dlouhé frontě, neustále někým předbívána a odsouvána na konec. V poslední době však začíná být zřejmé, že i trpělivost Turků má své meze. Nedivme se jim.

Obět' kyperského »řešení«

Smutnou realitou dneška je fakt, že vztahy EU k Turecku jsou obětí řešení, respektive neřešení kyperské otázky. Ačkoli uznání Kyperské republiky Tureckem a vyřešení sporných bodů soužití Řeků a Turků na rozděleném ostrově nebylo formální překážkou pro zahájení jednání o vstupu Turecka do EU, fakticky se nyní probíhající rozhovory na tomto problému neustále zadržávají. Přiznejme otevřeně, že EU je omezovaná vnitropolitickými zájmy některých členských států a nechová se nestranně. Nepohneme se kupředu, nedáme-li řešení kyperské otázky nový impuls na půdě OSN. Turecko je pro unii strategicky, politicky a hospodářsky příliš důležité na to, aby dopustila zhroucení přístupových rozhovorů kvůli této otázce.

Turecko má pro Evropu významnou geostrategickou polohu, přes Bospor a Dardanely kontroluje přístup do Černého moře. Funguje také jako důležitý stabilizační prvek v regionu. Podporuje mírový proces na Blízkém východě a v muslimském světě je jedinou zemí spřátelenou s Izraelem. Plní roli klíčového hráče ve stabilizačních procesech na Kavkazu, ve středoasijských republikách a na Balkáně. Vzhledem ke svému vztahu s Íránem může vystupovat jako stabilizátor »tvrdších« postojů USA a »měkčích« postojů EU. Blízký východ a východní Středomoří mají pro zajištění evropské bezpečnosti klíčový význam, a proto je Turecko pro Evropu nepostradatelné.

Padesát let spojení

Navíc je Turecko už přes padesát let důvěryhodným spojencem v NATO. Turecká armáda se společně s námi angažuje v Afghánistánu, v Kosovu, v Bosně a Hercegovině, přispívá i ke stabilizaci Iráku. Základní rysy turecké zahraniční politiky jsou v souladu s postoji a rozhodnutími EU. Evropa může integrací Turecka mnoho získat. Zvláště zřetelné je to z hlediska energetické bezpečnosti.

Náš kontinent nemá dostatek vlastních zdrojů a přerušení dodávek ropy na Ukrajinu počátkem roku 2006 zdůraznilo strategickou polohu Turecka jako alternativní cesty plynu a ropy do Evropy z kaspické oblasti a Střední Asie.

Evropské hospodářství může významně posílit rozšířením trhu o dalších 70 miliónů spotřebitelů. Turecko je dnes 17. největší světovou ekonomikou. Vláda premiéra Erdogana iniciovala reformy, které tuto zemi řadí mezi nejperspektivnější trhy. Pro unavenou evropskou ekonomiku může být Turecko velkou vzpruhou.

Nedůvěra k Turecku coby muslimské zemi zesílila po vzestupu islámského fundamentalismu a terorismu, po 11. září 2001 a následných teroristických útocích v evropských zemích. Turecko je však ukázkovým a také ojedinělým příkladem demokratické, sekulární a moderní země, jejíž obyvatelstvo vyznává muslimskou víru.

Ať se nám to líbí nebo ne, islám se díky imigraci stal nepominutelnou součástí západního světa. Právě silný partnerský vztah s Tureckem může být v tomto ohledu pro Evropu přínosem a naopak turecké pojetí islámu může hrát klíčovou roli pro nálady 15 miliónů vyznavačů islámu v Evropě. Ti pozorně sledují nelehké úsilí Turecka o vstup do EU a »dvojí standardy« unie uplatňované vůči Turecku jen posílí jejich frustraci.

Nejednoznačný postoj EU oslabuje touhu Turků stát se jejím členem. Přístupem unie zklamané turecké elity stále obtížněji obhajují své proevropské postoje, mezi obyvatelstvem roste podpora nacionalistů. Hrozí situace, že reformní úsilí ztratí v očích tamního obyvatelstva na své přitažlivosti.

Vyženeme pryč?

Zavřít Turecku dveře k budoucímu členství v EU by bylo krátkozraké. Turecko by nutilo hledat si alternativní spojence - buď v Rusku na severu, nebo mezi islámskými zeměmi na východě. V prvním případě by se Evropa dostala do situace naprosté závislosti na nekontrolovatelných dodávkách energetických surovin, v druhém případě pak hrozí desekularizace Turecka a nárůst fundamentalismu a extremismu v evropském předpolí.

Přístupový proces bude dlouhodobý a náročný. Turecku jsme ale kdysi členství slíbili a měli bychom mu dát šanci ukázat, že dokáže splnit náročná kritéria kladená na všechny kandidátské země. Začněme se k němu chovat férově a do Ankary směřujme jasné poselství: jste důvěryhodný a pro nás velmi důležitý společenec.

**PROHLÁŠENÍ MZV ČR
K TZV. „PREZIDENTSKÝM VOLBÁM“
V PODNĚSTŘÍ (MOLDAVSKÁ REPUBLIKA)
(12.12.2006)**

Dne 10.12.2006 se v Podněstří (Moldavská republika) konaly tzv. „prezidentské volby“. Česká republika je toho názoru, že v současné době v Podněstří neexistují podmínky pro svobodné vyjádření vůle občanů. Česká republika proto neuznává konání, průběh ani výsledky tzv. „prezidentských voleb“. Akce nebyla organizována ústředními moldavskými orgány a je v rozporu s principy suverenity a územní celistvosti Moldavské republiky.

Česká republika podporuje suverenitu a územní celistvost Moldavské republiky v rámci mezinárodně uznaných hranic. Česká republika i nadále podporuje mezinárodní úsilí o řešení krize v Podněstří. Uskutečnění tzv. „prezidentských voleb“ k úsilí mezinárodního společenství nepřispělo.

MZV ČR

**PROHLÁŠENÍ MZV ČR
K "ÚSTAVNÍMU REFERENDU" V NÁHORNÍM KARABACHU
(12.12.2006)**

Dne 10.12.2006 se v Národním Karabachu (Ázerbájdžán) uskutečnilo tzv. „ústavní referendum“. Česká republika neuznává nezávislost Náhorního Karabachu ani konání a výsledky tzv. „ústavního referenda“. Česká republika vyzývá všechny strany, aby bez prodlení zesílily své úsilí a společně dosáhly řešení tohoto konfliktu.

MZV ČR

**PROHLÁŠENÍ MZV ČR
K PŘÍPADU BĚLORUSKÉHO POLITICKÉHO VĚZNĚ
ALEKSANDRA KOZULINA
(13.12.2006)**

Česká republika s ohledem na velmi vážné ohrožení života vězněného Aleksandra Kozulina vyzývá běloruské orgány k jeho okamžitému propuštění a zajištění naléhavé zdravotní péče. V případě odmítnutí požadované pomoci ponесou běloruské úřady důsledky za další zhoršení pověsti Běloruska na mezinárodní scéně.

Česká republika připomíná Bělorusku jeho mezinárodní závazky v oblasti lidských práv, jež jsou předmětem mezinárodní Konvence o občanských a politických právech, kterou Bělorusko ratifikovalo. V této souvislosti ČR dále vyzývá k propuštění všech politických vězňů v Bělorusku.

MZV

**PROHLÁŠENÍ MZV ČR
K PŘIJETÍ USNESENÍ RAKOUSKÉHO PARLAMENTU
K JADERNÉ ELEKTRÁRNĚ TEMELÍN
(14.12.2006)**

S politováním jsme zaznamenali usnesení rakouského parlamentu, který se vyjadřuje k ukončení kolaudace JE Temelín. Pro ministerstvo zahraničních věcí je však partnerem rakouská vláda, a proto vyčkáme na reakci jejích ministrů. Vyhradzujeme si ale právo prozkoumat, do jaké míry tento vývoj poškozují bezpečnostní dialog mezi oběma zeměmi. Obáváme se, že usnesení rakouského parlamentu může dialog omezit. Zvážíme, jestli je v něm možné pokračovat, než se situace vyjasní.

ČR vždy považovala tzv. melkský proces za významný nástroj k posilování důvěry a upevnění bezpečnostního dialogu mezi oběma zeměmi. V rámci tzv. melského procesu jsme poskytli rakouské straně zcela bezprecedentní rozsah informací ke všem aspektům JE Temelín, včetně bezpečnostních opatření. Naplnili jsme tak cíle stanovené v Závěrech melského procesu a následných opatřeních dojednaných v Bruselu 29.11.2001. Rakouská strana disponuje všemi relevantními informacemi k průběhu i ukončení kolaudace.

MZV ČR

**PROHLÁŠENÍ MZV ČR
K ROZSUDKU NAD ZDRAVOTNÍKY V LIBYI
(19.12.2006)**

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky vyzývá Libyi k okamžitému zrušení rozsudku trestu smrti a bezpodmínečnému propuštění všech bulharských sester a palestinského lékaře a umožnění jejich vycestování z Libye. Ministerstvo zahraničních věcí je hluboce znepokojeno výrokem libyjského soudu ze dne 19.12.2006 vůči pěti bulharským zdravotním sestrám a palestinskému lékaři, kteří byli odsouzeni k trestu smrti. Spáchání trestného činu nebylo dokázáno a odborné posudky mezinárodně uznávaných odborníků na problematiku HIV nebyly vzaty soudem v úvahu. Zadržování odsouzených po více než sedm let v libyjských věznicích považuje MZV ČR za politováníhodný čin a vážné porušení lidských práv.

MZV ČR

PŘÍLOHY

**PŘEHLED VEDOUCÍCH
ZASTUPITELSKÝCH ÚŘADŮ ČESKÉ REPUBLIKY
V ZAHRANIČÍ
KE DNI 31.12.2006
(31.12.2006)**

Místo Oficiální název země	J m é n o Funkce
-------------------------------	---------------------

VELVYSLANECTVÍ, STÁLÉ MISE (SM)

Abú Dhabí Spojené arabské emiráty	JEŘÁBKOVÁ Věra JUDr. velvyslankyně
Abuja Nigérijská federativní republika působnost: Nigérie, Benin, Čad, Kamerun Kamerun, Rovníková Guinea, Gabon	KARYCH Alexandr Ing. velvyslanec
Addis Abeba Etiopská federativní demokratická republika působnost: Etiopie, Džibuti, Madagaskar	DOBIÁŠ Zdeněk Ing. velvyslanec
Akkra Ghanská republika působnost: Ghana, Libérie, Togo, Sierra Leone, Pobřeží slonoviny, Burkina Faso, Niger, Gambie, Guinea, Guinea-Bissau, Kapverdy	KŘENEK Miroslav Ing. velvyslanec
Almaty Republika Kazachstán působnost: Kazachstán, Kyrgyzstán	SEDLÁČEK Milan PhDr. velvyslanec
Alžír Alžírská demokratická a lidová republika působnost: Alžír, Mali	ŠARAPATKA Milan Ing. velvyslanec
Ammán Jordánské hášimovské království	PUR Vítězslav Mgr. pověřen řízením
Ankara Turecká republika	FILIPÍ Eva PhDr. velvyslankyně
Atény Řecká republika	MOTTLOVÁ Hana Mgr. velvyslankyně

Bagdád Irácká republika	VOZNICA Petr doc. Ing., CSc. velvyslanec
Bangkok Thajské království	HOTĚK Ivan Ing. velvyslanec
Bejrút Libanonská republika	ČÍŽEK Jan JUDr. velvyslanec
Bělehrad Republika Srbsko působnost: Srbsko, Makedonie, Černá Hora	JESTŘÁB Ivan Mgr. velvyslanec
Berlín Spolková republika Německo	JINDRÁK Rudolf JUDr. velvyslanec
Bern Švýcarská konfederace	KREUTER Josef Ing., CSc. velvyslanec
Bogota Kolumbijská republika působnost: Kolumbie, Ekvádor	KOSTIHA Josef Ing. pověřený vedením
Brasília Brazilská federativní republika	HUBINGER Václav PhDr., CSc. velvyslanec
Bratislava Slovenská republika	GALUŠKA Vladimír JUDr. velvyslanec
Brusel Belgické království	MÜLLER Vladimír PhDr. velvyslanec
Brusel SZ při EU Evropská unie	KOHOUT Jan PhDr. velvyslanec
Brusel Stálá delegace NATO	FÜLE Štefan Mgr. velvyslanec
Budapešť Maďarská republika	PLÍŠEK Jaromír Ing. velvyslanec
Buenos Aires Argentinská republika působnost: Argentina, Paraguay	PADĚLEK František Ing. velvyslanec
Bukurešť Rumunsko	DOKLÁDAL Petr PhDr. velvyslanec

Caracas Venezuelská republika působnost: Venezuela, Dominikánská republika, Grenada, Barbados, Guayana, Trinidad a Tobago, Surinam, Jamajka, Antigua a Barbuda, Dominické společenství, Svatá Lucie, Svatý Kryštof a Nevis, Svatý Vincenc a Grenadiny	JIRÁNEK Jiří RNDr., CSc. velvyslanec
Canberra Australský svaz působnost: Austrálie, Nový Zéland, Fidži, Samoa, Šalomounovy ostrovy, Vanuatu	PAŽOUREK Karel Ing. velvyslanec
Damašek Syrská arabská republika	ULIČNÝ Tomáš Mgr. velvyslanec
Dillí Indická republika působnost: Indie, Bangladéš, Maledivy, Nepál, Srí Lanka	KMONÍČEK Hynek PaedDr. velvyslanec
Dublin Irsko	HAVLAS Josef RNDr. velvyslanec
Haag Nizozemské království	MAREŠ Petr PhDr. velvyslanec
Hanoj Vietnamská socialistická republika	ŽDÁREK Ivo JUDr. velvyslanec
Harare Zimbabwská republika působnost: Zimbabwe, Malawi, Mosambik, Zambie, Demokratická republika Svatého Tomáše a Princova ostrova	JÍLEK Václav Mgr. velvyslanec
Havana Kubánská republika	KORSELT Vít Ing. chargé d' affaires
Helsinky Finská republika	KOTZY Vladimír Ing. velvyslanec
Islámábád Pákistánská islámská republika působnost: Pákistán, Afghánistán	LANGER Alexandr Mgr. velvyslanec
Jakarta Indonéská republika působnost: Indonésie, Brunej Darussalam, Papua-Nová Guinea, Východní Timor	VESELÝ Jaroslav Ing. velvyslanec

Káhira Egyptská arabská republika působnost: Egypt, Sudán	STAŠEK Miloslav Ing. velvyslanec
Kišiněv Moldavská republika	KYPR Petr Ing. velvyslanec
Kinshasa Konžská demokratická republika	FILIPENSKÝ Jan RNDr. chargé d'affaires
Kodaň Dánské království	JANČÁREK Ivan JUDr. velvyslanec
Kuala Lumpur Malajsie	HUŇÁTOVÁ Dana Ing. velvyslankyně
Kuvajt Stát Kuvajt působnost: Kuvajt, Katar	BLAŽEK Antonín PhDr. velvyslanec
Kyjev Ukrajina	ŠTINDL Karel PhDr. velvyslanec
Lima Peruánská republika působnost: Peru, Bolívie	ZEMANOVÁ Věra PhDr. velvyslankyně
Lisabon Portugalská republika	ŠKEŘÍK Ladislav Mgr. velvyslanec
Londýn Spojené království Velké Británie a Severního Irska	WINKLER Jan JUDr. velvyslanec
Luanda Angolská republika	KOPECKÝ Robert Ing. chargé d'affaires
Lublaň Republika Slovinsko	HLAVSOVÁ Ivana Ing. velvyslankyně
Lucemburk Lucemburské velkovévodství	LUKEŠOVÁ Kateřina PhDr. velvyslankyně
Madrid Španělské království	KOŠATKA Martin RNDr. velvyslanec
Manila Filipínská republika působnost: Filipíny, Palau, Mikronésie	LUDVA Jaroslav Ing. velvyslanec

Mexiko Spojené státy mexické působnost: Mexiko, Guatemala	EISENBRUK Vladimír Mgr. velvyslanec
Minsk Běloruská republika	RUML Vladimír Ing. chargé d'affaires
Montevideo Uruguayská východní republika	STIEGLER Petr Ing. velvyslanec
Moskva Ruská federace působnost: Rusko, Bělorusko, Turkmenistán	KOSTELKA Miroslav Ing. velvyslanec
Nairobi Keňská republika působnost: Keňa, Burundi, Komory, Rwanda, Seychely, Tanzánie, Uganda, Eritrea, UNEP, UNCHS	KOPŘIVA Petr Ing. velvyslanec
New York SM Organizace spojených národů	PALOUŠ Martin RNDr. velvyslanec
Nikósie Kyperská republika	VÁVRA Martin Mgr. velvyslanec
Oslo Norské království působnost: Norsko, Island	HORÁK Jaroslav JUDr. velvyslanec
Ottawa Kanada	VOŠALÍK Pavel JUDr. velvyslanec
Paříž Francouzská republika	FISCHER Pavel velvyslanec
Paříž SM při OECD Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (OECD)	MACEŠKA Jiří Ing. velvyslanec
Paříž SM při UNESCO Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu	JANYŠKA Petr PhDr. Stálý představitel ČR při UNESCO
Peking Čínská lidová republika	GREPL Vítězslav PhDr. velvyslanec
Pchjongjang Korejská lidově demokratická republika	TOMČO Martin Mgr. velvyslanec

Pretoria Jihoafrická republika působnost: JAR, Botswana, Lesotho, Mauricius, Namibie, Svazijsko	SIRO Jaroslav Mgr. velvyslanec
Rabat Marocké království působnost: Maroko, Mauretánie, Senegal	URBANOVÁ Eleonora Ing. velvyslankyně
Riga Lotyšská republika	FINFERLE Jan Ing. velvyslanec
Rijád Království Saúdské Arábie působnost: Saúdská Arábie, Bahrajn, Omán	JUNEK Jindřich Ing. velvyslanec
Řím Italská republika působnost: Itálie, Malta	ZAVÁZAL Vladimír RNDr., CSc. velvyslanec
Saná Jemenská republika	ŽILKA Václav Ing. pověřen řízením
Santiago de Chile Chilská republika	HLADÍK Lubomír PhDr. velvyslanec
San José Kostarická republika působnost: Kostarika, Honduras, Nikaragua, Panama, Salvador, Belize	JAKOBEC Milan Mgr. velvyslanec
Sarajevo Bosna a Hercegovina	KUDĚLA Jiří PhDr. velvyslanec
Singapur Singapurská republika	ZAHRADNÍČEK Luděk RNDr. chargé d'affaires
Skopje Makedonie	MLEZIVA Václav Ing. pověřen řízením
Soul Korejská republika	SMETÁNKA Tomáš PhDr. velvyslanec
Sofie Bulharská republika	KLEPETKO Martin Mgr. velvyslanec
Stockholm Švédské království	CHATARDOVÁ Marie JUDr. velvyslankyně

Štrasburk SM Rada Evropy	ŠTĚPOVÁ Vlasta Ing. velvyslankyně
Tallinn Estonská republika	LEXA Miloš Ing. velvyslanec
Taškent Uzbekistán působnost: Uzbekistán, Tádžikistán	FOJTÍK Aleš Ing. velvyslanec
Tbilisi Gruzie působnost: Gruzie, Arménie, Ázerbajdžán	VRABEC Jozef velvyslanec
Teherán Íránská islámská republika	ČERNÝ Michal chargé d'affaires
Tel Aviv Stát Izrael	ŽANTOVSKÝ Michael velvyslanec
Tirana Albánská republika	ŠINDELÁŘ Miroslav Mgr. velvyslanec
Tokio Japonsko	NOVOTNÝ Jaromír Ing. velvyslanec
Tripolis Libyjská arabská lidová socialistická džamahírije	ŠTRAUCH Dušan Ing. velvyslanec
Tunis Tuniská republika	PŘÍVRATSKÝ Jaromír Ing. velvyslanec
Ulánbátar Mongolsko	NEKVASIL Jiří Ing. velvyslanec
Varšava Polská republika	KOPECKÝ Bedřich JUDr. velvyslanec
Vatikán Svatý stolec působnost: Svatý Stolec, Suverénní řád maltézských rytířů, San Marino	JAJTNER Pavel Ing. velvyslanec
Vídeň Rakouská republika	KOUKAL Jan RNDr., CSc. velvyslanec
Vídeň SM Úřadovna OSN, OBSE a další mezinárodní organizace se sídlem ve Vídni	POČUCH Ivan Ing. velvyslanec

Vilnius
Litevská republika

BUCHTA Alois Ing.
velvyslanec

Washington
Spojené státy americké

KOLÁŘ Petr PhDr.
velvyslanec

Záhřeb
Chorvatská republika

BURIÁNEK Petr PhDr.
velvyslanec

Ženeva SM
Úřadovna OSN a ostatní mezinárodní organizace
se sídlem v Ženevě

HUSÁK Tomáš Ing.
velvyslanec

STYČNÝ ÚŘAD
Ramalláh
Stát Palestina

ŽIGOVÁ Eliška PhDr.
vedoucí styčného úřadu

STYČNÁ KANCELÁŘ
Priština
Republika Srbsko (oblast Kosovo)

LUKAŠTÍK Vladimír Mgr.
vedoucí styčné kanceláře

GENERÁLNÍ KONZULÁTŮ

Bonn
Spolková republika Německo

HLOBIL Josef Ing.
generální konzul

Drážďany
Spolková republika Německo

PODIVÍNSKÝ Tomáš Mgr.
generální konzul

Hongkong
Čínská lidová republika

HYKL Rudolf Ing.
generální konzul

Chicago
Spojené státy americké

SKOLIL Marek
generální konzul

Istanbul
Turecká republika

ŠTĚPÁNEK František Ing.
generální konzul

Jekatěrinburg
Ruská federace

CHARANZA Karel Ing.
generální konzul

Kapské Město
Jihoafrická republika

PERNICKÝ Tomáš Ing.
generální konzul

Katovice
Polská republika

BYRTUS Josef JUDr. Ing.
generální konzul

Los Angeles Spojené státy americké	KUMERMANN Daniel generální konzul
Lvov Ukrajina	JANDERA Milan Ing. generální konzul
Miláno Italská republika	BERAN Karel Ing. generální konzul
Mnichov Spolková republika Německo	BORŮVKA Karel Mgr. generální konzul
Montreal Kanada	JAREŠOVÁ Viera JUDr. generální konzulka
Mumbai Indická republika	KALINA Pavel Ing. pověřen řízením
New York Spojené státy americké	KAISEROVÁ Halka PhDr. generální konzulka
Sankt-Peterburg Ruská federace	BARTOŠ Lubor Ing. generální konzul
Sao Paulo Brazilská federativní republika	KÁZECKÝ Stanislav Mgr. generální konzul
Sydney Australský svaz	KOLÁŘ Vít Mgr. generální konzul
Šanghaj Čínská lidová republika	HUPCEJ Milan generální konzul

ČESKÁ EKONOMICKÁ A KULTURNÍ KANCELÁŘ

Tajpej Tchaj-wan (Čína)	DOLEČEK Jaroslav Ing. vedoucí ČEKK
----------------------------	---------------------------------------

Zdroj: MZV ČR

Obsah:

PREZIDENT ČESKÉ REPUBLIKY	1
PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY POSLANECKÁ SNĚMOVNA	10
PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY SENÁT	14
VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY	16
MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ	23
PŘÍLOHY	33

Není-li u jednotlivých příspěvků uvedeno jinak, bylo použito informací ze zdrojů ČTK

ISSN 1210-5600

Zahraniční politika České republiky – Dokumenty.
Vydává odbor administrativy a zpracování informací
Ministerstva zahraničních věcí ČR, Praha.
Odpovědný redaktor PhDr. Vladimír Chaloupka